

[Voigt]

efter de principper, som eksisterer i verden uden for murene. Også her tjenes der tykt og fedt af dødens købmænd.

At situationen er alvorlig, fremgår med al tydelighed af forsorgens egne tal. Disse tal viser bl. a., at især de lukkede fængsler er de hårdest ramte, når det gælder narkomaner på hårde stoffer. F. eks. kan man af Top 10-listen læse, at Nyborg statsfængsel ligger helt i toppen med ikke mindre end 52 pct. af de indsatte som vanemæssige forbrugere af hårde stoffer, tæt fulgt af Ringe statsfængsel med 47 pct, og her i København er det kun 41 pct., hvis man kan bruge ordet »kun« i denne forbindelse. De tal er af en så alarmende størrelsesorden, at vi fra folketingets side må sætte ind med en kraftfuld indsats for at få tallene nedbragt ganske betydeligt, for ikke at sige helt fjernet. Det må være en mulig opgave, og forsøget skal og bør gøres.

»Fængselsfolk og visse andre ved, at der produceres narkomaner i de lukkede fængsler.« Således skrev formanden for betjentforeningen på Nyborg statsfængsel, vagtmester Knud E. Friis, i en kronik i Fyens Stiftstidende den 22. august i år, og han fortsatte: »Det er mig magtpåliggende at gøre opmærksom på, at noget sådant finder sted i et dansk fængsel. Vi ved, at der handles med narkotika. Vi ved, at der er forhandlere i fængslet, der lever fedt af at sælge stoffer, og ud fra denne kendsgerning ved vi også, at der produceres nye narkomaner, som efter afsoningstiden fortsætter deres misbrug af stoffer.«

Vagtmesteren peger derefter på en løsning, der efter hans opfattelse vil formindske brugen af og problemerne med narko i fængslerne ganske betydeligt. Han foreslår, at forhandlerne skilles fra de øvrige indsatte i fængslerne, og at man igen udskiller narkomanerne fra de indsatte, der hidtil har kunnet holde sig stoffri i fængslet. Vagtmesteren begrundet det bl. a. med, at det er meget svært at finde frem til de forhandlere, som er i fængslet, men peger på, at når der bliver fundet forhandlere i fængslet, så bør de omgående isoleres fra de øvrige indsatte. Endelig forekommer det vagtmester Friis helt naturligt, at personer, som er dømt for handel med stoffer, straks ved indsættelsen i fængslet isoleres fra de øvrige indsatte.

En sådan fornuftshandling er fremskridtspartiet helt enig i. Disse dødens købmænd,

ja, jeg vil gå så vidt som at kalde dem mordere, må vi fra samfundets side tilstræbe med alle midler at uskadeliggøre. Der findes intet så ondt og ækelt som disse forhandlere, der jo selv er stoffri, fordi de kender risikoen. De udfører den mest modbydelige handling, der findes, nemlig at tjene penge på, at andre menneskes drives ind i en forsumpet verden, fyldt med rædsel, vold og død. De tvinger deres ofre i døden gennem lidelser og nedværdigelser. Ligesom terrorister slår de til uden barmhjertighed.

Et modbydeligt eksempel på disse handlinger og på disse forhandlers metoder har vi jo i meget frisk erindring med Michelle, som tilsyneladende er blevet likvideret, fordi hun var i besiddelse af oplysninger, der kunne afsløre nogle forhandlere. Man behøver også blot at nærme sig fristaden Christiania for med øjnene at se narkotikaens grusomme virkninger eller med næsen lugte stanken fra den menneskelige hørn og elendighed, der gemmer sig bag det socialdemokratiske såkaldte sociale eksperiment. Utroligt at danske fængsels narkoforhandlere stadig væk skal have Skandinaviens største narkocentral liggende et stenkast fra Københavns centrum eller hovedstaden i Danmark, som de kan øse af i et meget, meget hurtigt tempo.

Forholdene i de lukkede fængsler, især i Nyborg statsfængsel, er så slemme, at landsretssagfører Gunnar Neymark fra Odense, der er forsvarsadvokat, sagde til Fyens Stiftstidende den 8. september i år, at hårdt belastede narkomaner er bange for at komme til Nyborg statsfængsel. Ofte er de på vej til afvæning i arresten, og så bliver det frygteligt, hvis de skal til Nyborg statsfængsel og kastes lige ud i problemerne igen. Indsatte har fortalt Gunnar Neymark, at de er blevet hånet og gjort til grin, fordi de ikke ville indtage stoffer.

Dette blev til fulde bekræftet af to garvede tillidsrepræsentanter fra netop Nyborg statsfængsel, da de for en lille måneds tid siden omtalte problemet for retsudvalgets medlemmer. Det var folk, der vidste, hvad de talte om. Den ene havde været beskæftiget med hårde narkomaner i 25 år og den anden i 10 år. De to repræsentanter fortalte i øvrigt, at tilstandene på Nyborg statsfængsel var så slemme, at de måtte helt tilbage til förrige århundredes forbedringshuse på Christianshavn for at finde noget tilsvarende. Det må